

"උන් ද 'අක්කර පන්' කියවන්නේ?" පන්තිද පැන්සලට හිනාවුණේ ඔලොක්කුට වාගේ.

"මේ ඉතින් පීච්චේ මහ හැරවීම දේවල් නතින දෙතින කාලෙටත් ඉං කරගන්න බලන්න ඒවාය?" පැන්සල පොඩි ඇනුමක් යැවිවා.

"මය කිව්වේ සදවනි ගැන ද?"

"මේ ඉතින් මඩවල එස් රත්නායක මහත්තයාගේ සදවනිලා හොයාගන්න තමයි අමාරු. තෙට්සලා නම් මුණ ගැනුණා ඉතින්."

"ඒකෙන් තවම තනිකඩ පින්සලත් කොහෙදේ ඉඳන් ආයි."

"මය පොත් කියව්වේ නැකුවම පරිච්ඡාන නම් කියව්වා ඇති තරු"

"මෙහි ඒ කාලෙ තිව්වේ මහේ රුකියාවෙන."

"බලමකො ඒකෙන් හැටි! ලංකාවේ ඉන්නකොට වෙන රටවල්වල දේවල් කියව්වා. උන් ලංකාවෙන් පිට වුණාම තමයි 'අක්කර පන්' වගේ පොත් කියවන්න ආය තියෙන්නේ. පැන් පොත එකාට මෙහාට පෙරුවා."

"නියම අපේ ගැමි පර්යේෂණ, නිවැරදි මතභේද. ඒ විතරක් යැ. හොඳ දැනුමකුත් එකතු කරනවා. මේ අළුතෙන් වඩන සිරිත මත් දැන ගත්තේ මෙතනින්. මන්න අහගන්නවාලා....." පැන් පොතේ ජේදයක් කියවන්න ගත්තා.

"මතු කමතට යන විට බණ්ඩා කමත මැද යන්නයක් අදිමින් සිටියේය. ජෝන අධියා පසකින් බලා සිටී. මේ යන්නය අදිනු ලබන්නේ අළුවලිනි. කවා කරව සලකුණ මේ යන්නය මධ්‍යයෙහි 'සබ්බ පාපස්ස අකරණා' යන ගාථාව අකුරෙන් අදියි. ඒ හැරුණු විට කුමුණු වැඩට අවශ්‍ය වන නගුල, පෝරුව, දැඩි ගොයියා, බෝලෙන්, මානනන්, හක්ගෙඩිය ආදී දේවල සලකුණු ද ඒ යන්නයට අකුරෙන් වේ. උල් හැඩයට කපන ලද කොළපතකට අළු රැගෙන, කිසිම සලකුණක් කලින් නොකොට එක්වරම අවශ්‍ය රූප අදී. අවුරුදු ගණනාවක් විතු කප්පය හැසිරවීමටත් වඩා හුරු පුරුදු ගතියකින් බණ්ඩා මේ යන්නයේ අදිනු දැක්මෙන් සේනගේ සිතට මහත් සතුටක් ඇතිවිය.... හැන්ගෑ දෙවනි පිට" පැන් පොතේ පිටු අංකයක් මතක් කලා.

"මම නං කොඳුලින් කරන කමත මැදිදැවේ අරක් වලේ තිදුන් තියෙන එක, කමත් යන්නර අදින එක නුවර පළාතෙදී දැකල තියෙනවා. ජේ. ඩී. දිසානායක මහාචාර්යතුමාගේ, පියසේන කතෘලමගේ මහත්තයාගේ, මහින්ද කුමාර දළුගම මහත්තයාගේ පොත් පත් ලියවිලිවල කියවලත් තියෙනවා. අත්තටම අපි පින් දෙන්න ඕන ඒ මහත්තන්ලාට ඕවා එකතු කරලා තියෙනවා. මටනම් හරිම හින් අදගන්න දෙයක් තමයි ඔය. හරියට බලවොත් මුල ගොවිතැන් කටයුත්තේ යන්නය ඔය කමත් යන්නරේ ඇඳෙනවාගේ. ඔය කිව්වාට වැඩියෙනුත් දේවල් එකතු වෙනවා. නොඩිතැන් වැඩට ගන්න අම්බරුවන්, සමහර වෙලාවට ඉර, හඳ, සිරිපතුල වගේ දේවල්, පැවැසුම් වගේ දේවලත් එකතු වෙනවා. ඒ අතර ආයුධ, නෙළුම් මල් වගේ දේවත් අදිනවා." "පන් ටිකක් ඒ ගැන උනන්දුයි වගේ. ඔය කියන ගමන් පොත් රාක්කෙන් හොඳලා ගන්නා පොතක් අතට."

"කමතේ මැද අරක් වලට අරක් බෙල්ලා රැගෙන රන් පිඳි මිනි මුතු අරක් තබනි වල පටකට පතුලට"

පියසේන කතෘලමගේ මහත්තයාගේ "කෙතන මහිම..... කමත" පොතේ අරක් වල ගැන, අරක් තැබීම ගැන පටන් ගන්නේ කමත් හැල්ලේ එන ඔය ජන කවියෙන්. ඒ මහත්තයා මෙහෙම ලියනවා.

"කමත මැද වලක් හාරා එහි යම් යම් ද්‍රව්‍ය තැම්පත් කිරීම අරක් තැබීම නම් වේ. බොහෝ පො-දෙස්වල 'අරක් වල' නමින් හඳින්වෙන එයට සමහර 'අරක් පොළ' යන නමද භාවිතා කරති. අගල් 9 ක් පමණ විශ්කම්භය ඇති පරිදි වටකුරු ලෙස බලංගොඩ ප්‍රදේශයේ අරක් වල හාරයි. සමහර ප්‍රදේශවල අරක් වලේ විශ්කම්භය අගල් හතරක් පමණ වේ." (පිටු අංක 20)

"අරක්" යන වචනය ගැන මදක් විමසා බැලීම වැදගත් වේ. "පැදුම් දෙයට අරකට" යනුවෙන් සඳහන්වන 176 වන තියේ "අරක්" යන පදය යෙදී ඇත්තේ "ආරක්ෂාව" යන අර්ථයෙන් බව පෙනේ. "පන් පොතෙන් මුණ අතකට ගත්තේ අතක් දෙන්නා අතගෙනද ඉන්නේ කියලා බලන්න වාගේ."

කොළ පාගන්න හැරුණා උඩරට කියන විදියට කොළදිත් කරන්න ගොයම් කමතට දාන්න කලියෙන් අරක් වලේ තිදුන් කියලා කමතේ වාරිත්තර කරලයි

සිසිර දිසානායක

ගොයම් පාගන්න පටන් ගන්නේ.

අරක් වල වටේටයි අපි අර කියපු කමත් යන්නරේ අලුවලින් අදින්නේ. නිරැස්ස, තොලබෝ, දිවි කදුරු, ඉලක්, රණුක්, යකඩ, හක්බෙල්ලා, කොහොඹ පෝරුව, අරක් මුත්තා රට පුරාම පිලිගන්න අරක් වස්තු හැන්ගම් තිදුන් විදියටයි කතෘලමගේ මහත්තයා ලියලා තියෙන්නේ. අරක් මුත්තා විදියට දෙල් ගෙඩියක් තරමේ ගලක් හරි දෙලි ඇරියෙන හැකි පොල් ගෙඩියක් හරි අර වලේ තියෙන වස්තු වැ-ගෙන්න උඩින් තියනවා.

"හක්ගෙඩිය" වගේ දෙවල් මංගල නිමිති විදියට හේද ගන්නේ?" පින් ඇනුවා ප්‍රශ්නායක.

"ඔය හැම දෙයක්ම එහෙමයි. තොලබෝ මල් මංගල පෝරුවටත් ගන්නවාගේ."

"ඒකද තමන්ගැනේ"

"මල්වර හින් යායේ අද්දර තොලබෝ මල් පිපිලා" කියලා ලිව්වේ?"

පින්ගේ ප්‍රශ්නට කාටත් හිනා. පින්ගේ "හත්දා, නවදා, බාගෙන වැහැපත්" ගී පද රචනාවේ ලියවුණා රූපකයක් ඒ.

"අරක් වස්තු පළාගෙන් පළාතට වෙනස් වෙනවා. මං හිතන්නේ ඒ ඒ පළාත්වලින් ගන්න ලේඩි දේවල් වෙනත් ඇති."

කමත් යන්නරේ

ඔය අතරේ පින් තමුත්තෙ හිතමනේට කමත් යන්නරයක් ඇත්දා. ඒ පන් කියවපු දේවල් අතගෙන ඉලලා හිතට ආපු දේවල්.

"කතෘලමගේ මහත්තයා අළුතෙන් වැඩීම ගැන ලියලා තියෙන්නෙ මෙහෙම: "

"අළුතෙන් වැඩීම" වචනාර්ථ වශයෙන් ගතහොත් අළුවලින් සත් ගෙවත් සංඥා යෙදීම ලෙසින් හැඳින්විය හැකි අළුසත් යන්න පසුව අළුතෙන් වී යැයි සිතිය හැකියි" (37 වන පිට)

"අත්තටම කමතේ කෙරෙන කාර්යට අමතරව කරන සිරිත් විරිත් බොහෝමයි. කමත් භාෂාව කියලා වෙනම බස් වහරකුත් තියෙනවාගේ. කමතේදී කතා කරන්නේ කමත් භාෂාවෙන්. ඒක සියලු බස් වගේ උප භාෂාවක්." ඒ භාෂාවෙන් ලියවුණා පද පෙළක් පත්ට මතක් වුණා.

"ලියන්නාව" කියලා කමත් භාෂාවෙන් කියන්නේ දෑ තැන්තට. කපනවාට කියන්නේ "ලියනවා" කියලා. "පුරුණාව" කියන්නේ වී පුරුණ කමතේ. "මඩිනවා" කියන්නේ කොළ පාගනවා. "යල්ලනවා" කියන්නේ වී නුලුකට අල්ලනවා. "බැන" කියන්නේ වී වලට." ගොයම් කොළේ" කියන්නේ කපු ගොයම් ගොඩට.

"අම්බරුවෝ" කියන්නේ මී හරකුන්ට. කුල්ලට කියන්නේ "යතුර" කියලයි. ඉතින් පර්යේෂණාත්මක මට්ටමෙන් ලියවුණා මේ "පද පෙළ" තවම "ගී පද රචනාවක්" වෙලා නෑ. ඒ කවුරුවත් ගායනා නොකල තියා.

ලියන්නාව ලියන්නා ය ප්‍රංශයේ කොළේ මෙඩෙන්නාය පුරුණාව පිරිසර්තාය අපේ බුදුන්ගේ කමතේ.....

රූ මව්ගත අරක් වලේ නුඹ නෑ අද මයෙ කමතේ අළුවා වඩන නැකතේ නුඹ නෑ අද මේ ගම් ගතේ. අම්බරුවෝ හඩන්නාය සැකා හත්දා!

යාල්ලන්ට මෙඳු බැගේ නුඹ නෑ අද මයෙ යතුරේ නුඹගේට නුඹගේ අපේ නුඹ නෑ අද මයේ හිතේ දෙමාපියෝ තවෙන්නාය තනි මා හත්දා.....

වෙසක් මහා පුනරුත්ථවස සැමරීම
බඩ සැමට ආරාධනා

2015 මැයි මස 12 වැනි අඟහරුවොදා
 රාත්‍රී 7.00 සිට 8.30 දක්වා

Galada Community Centre
 10A Forum Way
 Eping North
 (Melway 181 G4)

විමසීම :
 විද්‍යානි : 0427 673 333
 විද්‍යා : 0430 432 920
 සේවා : 0401 705 488

(Please be at the venue by 6.45 pm)

බර්ම දේශනා පවත්වනු ලබන්නේ ශ්‍රී ලංකාවේ සිට වැඩිම කරන විවිධ බර්ම කවික පූජ්‍ය චිල්ලපාල මහාත්ම ස්වාමීන් වහන්සේ විසිනි.....